

- IX a 1 b, 8 r°. — Halla, Hallon, 2^e helft 11^e, D W IX a 1 c, 5 r°. — Halle, midden 12^e, D W RH9, 61 v°, 62 r°.
 Germ. *halha*- m. „bocht van het hoogland” + *lauha*- n. „bosje op zandige hoogte”. Ligt op een uitloper.
- „H A L” [Echternach : Lx] :: —, 1. V. 13., P L 9534, 1 v°.
- HALANZY = all. Holdingen : Arl :: Holonzi (Holonzeias), 1222, source de 893, Kb 18/2087, 21 r°.
 Nom germ. rom. en *-iniacas*.
- HALBERG : Kö :: Halreberg, 1131, D CB 3. Cf. Halderberg.
- HALBERSTADT : Mgb :: Haluerstadensis, 874, D Es 1 ; 1129, K SP 14. — Alberstetensis, 877, D W 2. — Haluerstedensis, 1068, D S 8. — Halberstatensis, 1072, D MA 4 ; 1138, D MA 9. — Halverstatensis, 1129, K SP 14. — Haluirstadensis, 1190, K D 50.
- HALDEN [Hagen i. W. : Arn] :: Haltene, mitte 12., D W RH9, 59 r°.
- HALDERBERG (verdwenen, tussen Etten en Prinsenhage : Nb) :: Halreberge, 1125, Bo.
 Germ. dat. sg. *halan berga* : *halu-* „afhellend” + *berga*- m. „berg”.
- „H A L D I N E L” (inc., ± Berteaucourtles-Dames : Am?) :: —, 1108, Am 66 H 2.
- „H A L D O N V I L L A” (inc., en Lorraine ou en Luxembourg) :: Haldonuilla, (798-99) cop. ± 1222, Go I 71, 78 r°.
- HALDORF : Ka :: Halthorpe, (1015-25) kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 60.
- HALDUNGEN [Hümme : Ka] :: Haldugun, 1018 kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 59. — Haldungun, (1015-25) kop. id., ib. 59. — Haldugon, (1015-25) kop. id., ib. 57.
- HALEN : Ha :: Halon, 741 kop. begin 11^e, ed. DB, p. 361. — Hales, 1107 kop. midden 13^e, H Tc 93 ; 1114 kop. midden 12^e, Gesta abb. Trud., Ys 4, 17 v° ; 1136 kop. id., ib. 49 v° ; 1146, H T 52 ; 1161, H T 74 ; (1160-64), H T 72. — Halen, 1139 kop. midden 13^e, H Tc 43 en 137 ; 1178, Av A 37 ; 1200, Av A 59 ; 1213, X S 3876/1 (1).
 Germ. *halhum*, dat. pl. bij *halha*- m. „bocht in of van hoogland”. Halen ligt aan de samenvloeiing van Velpe en Gete, tussen 4 uitlopers van het hoogland.
- HALEN = HOCHHALEN und NIEDERHALEN [Rheinkamp : Dd] :: Calone, ± 300, 2 voneinander unabhängige kopien 7. und 8., itinerarium Antonini, 370. — Halon, 10., D W IX a 1 a, 4 r°.
- HALEN [Emstek : Ol] :: Nordhalon, 10., D W IX a 1 a, 17 r°. — Halon, id., ib. 31 r°.
- HALFMEED [Zuienkerke : Bg] :: Half med, 1220, B 7366.
 Germ. *halba*- „half” + *mædwō*- f. „vruchtbaar alluviaal land inz. in zeekleigebied”.
- „H A L F T W I N K E L E” (unb. ± Bonn : Kö?) :: —, 1210, D SR 9.
- „H A L F V O O R L E E T” (inc. ± Salperwick : Om) :: Halfuorlet, 1139, O G 59.
- „H A L G E R D E S H U S O N” (unb. ± Brengenstedt : Mgb) :: —, mitte 12., D W RH9, 41 v°.
- HALINGEN : Arn :: Halinge, 1096, D S 14. — Halunge, (1116), D S 22. — Halingen, 1173, D S 53.
- HALINGEN [Velm : Ha] :: Hadelingen, 1221, Ie H. — Hadelenges, 1223, Luik, I V 2256.
 Germ. *Hapulingum* „bij de lieden van Hapulo” (*hapu*- m. „strijd”).
- HALINGHEN : Bo :: Hauelingueham, 1134 cop. ± 1240, A Jc n° 63.
 Germ. *Habilinga haim* „habitation des gens de Habilo”.
- HALLE : An :: Halle, 1181, L G C ; (vóór 1206), Tl 53.
 Germ. *halu*- „afhellend” (?) + *lauha*- n.